

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 548. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207696094464/facsimile.pdf> (tilgået 10. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Tithon Prinds af Troja.
Electra..... hans Kone.
Menesthos... hans Ven.

Personerne.	
Skopas.....	Tjaner.
Aurora.....	Morgenredens Dronning.
Flora, Zephyr, m. FL	

Iste Act. Iste Scene.

Tithon ens i Landen.

No har jeg det dog godt, jeg har en smuk Kone, min Fader Laomedon har bestemt mig en klekkelig Apanage; Folket holder af mig som af enhver Kronprinds; men desværet er jeg ikke fornuftig. Jeg higer efter Noget ... Gud veed hvad. Efter antike Begreber er jeg forelsket i en Gudinde, efter moderne Begreber burde jeg drinke blodrensende Thee. Saa er det dog meget behageligere at være antik, og jeg vil efter Sagnet forelske mig i Aurora. (Tithon lægger sig til sove; Aurora kommer, som hun var kaldet, og hører ham til sit Rige.)

2den Scene.

Menesthos. Skopas.

Menesthos. I Guder! Blot der ikke er tilstede Tithon en Ulykke! Tag Din Kjortel, o, Skopas, og spring hen paa Adressekontoret med denne Efterlysning: (læser op) „lafte side er min elskede Mand Tithon bortgaet og er senere ikke kommen tilbage. Han var iført en rad Tunica, Hørgarns Skjorte og Sandaler. Alle og Enhver, som kunne give nogen Oplysning om ham, bedes snarest mulig at henvende sig til mig. Erbudsigt Electra“. Det er bedst, vi sætte til: „En Stok er plænt“, for at fæse det ind endnu inorgen. Skynd dig nu, Skopas.

Skopas. Det behøves Altsammen ikke. Tithon er bortført af Aurora, jeg saa det med mine øgne Øine.

Menesthos. Snek, kjender Du Aurora?

Skopas (græder). Skjendt jeg er slet og ret Hynde paa det idaiske Bjerg, saa har jeg dog i min Ungdom faaet en god Opdragelse i de Massmannske Søndagskoler, og jeg har udtrykkelig læst det i Mythologien. Nu er Tithon borte, følgelig har Aurora bortført ham.

Menesthos. Det maa rigtignok ind-

rommes, at det er den greske Maade at betragte slig en Udeblivelse paa. Efter antike Begreber er Friberet ikke comt til America, men Hermes, Guden for de utro Kasserere, har bortført ham.... Lad mig see: Medens Tithon er borte, skal jeg være Electras troe Ven og Vogter. Jeg gaar ind for at klæde mig paa til min Rolle. Bed Minet komme ind og frisere mig.

2den Act. Ålherriget.

Decorationerne: Ålhverfandet omgivet af Ålhervandet, noget hørte sees Ålherven, beskyldet af Ålherbolger og bekrænset med Ålhertang. Poetisk Duft, dico Morgenrøde og Mangel paa Ideer.

Iste Scene.

Zephyr. Flora.

Zephyr. Flora! Saa fortæller jeg Din Madmoder, at vi ere hemmelig forlovede, jeg gør, Du.

Flora. Aa, nei, Zephyr, jeg er saa bange, det skal gaa godt.

Zephyr. Sikke Snek! der kan jo ikke være det Ringesie! Veien; vi havde jo de bedste Anbefalinger fra alle Digerterne for serbar og ædrueligt Vandet. Vil Du see, hvad H. C. Andersen skrev i min Stam bog? Det er, ved Gud, syndeligt....

Flora. Ak, Zephyr, lad os vente, jeg har en ganske uforklarlig Angst.

Zephyr (sorgerlig). Det sagde ogsaa igaar Recensenten af „Tithon“, at Din Angst var ganske uforståelig. Husk, at vi blevne gift i „Amor og Psyche“; skulle vi endelig nu begynde forfra, saa skal det s'gu ogsaa gaae i eu Part.

Flora. Saa gør det da, Zephyr; men jeg er saa gruelig angst.

2den Scene.

Aurora. Tithon.

Aurora. Nu, min Fysle, hvorledes befunder Du Dig hos mig?